

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת פקודי תשפ"ד תהא שנת פדה נפשי.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6O9Xu7IH0js19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור למעלה מאלף משפחות

<https://www.matarapro.com/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

ק"ץ ימי"ן למט"ה בנוטריוקון יחיד בתנ"ך בפסוק שמרמז על פורים תשפ"ד.

ישנם שלשה מקומות בתנ"ך שמזכרת לשון 'יתמהמה', אחד בפסוק על המשיח: (חבקוק ב, ג) "אם יתמהמה חכה לו". ועוד מקום אחד בפסוק שנאמר על לוט: (בראשית יט, טז) "ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו", דנשמת המשיח היתה כלולה באותו הזמן בלוט, וכיון שלוט עמד להוליד את שרש נשמת המשיח באותו זמן, היה צריך להיות לפני זה ענין ההתמהמהות שבאה קדם לדת משיח. עוד מקום שמזכר הלשון "יתמהמה" מופיע בפסוק: (בראשית מג, ט) "אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחסאתי לך כל הימים: כי לולא התמהמהנו פי עתה שבנו זה פעמים", ונרמז כאן שיהודה אומר לייעקב אבינו שהוא **ערב** על בנימין שבית המקדש בחלקו, הינו יהודה מרמז לאביו **ישראל** שכולל את כל נשמות **ישראל**, שהוא **ערב** על הקץ האחרון ועל בית המקדש. הערבות של יהודה

התחילה עם הערבון שהוא שלח לתמר להוליד את המשיח, וכן הכתוב (בראשית לח, יז) "ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך" בגימטריא משיח. ומובא בתקונים חדשים לרמח"ל (תיקון ל"ג) על הפסוק "ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי" שהכונה למשיח בן דוד שבא מיהודה שהתחייב על הגאולה האחרונה של בעתה. והפסוק מרמז שגם אם יתמהמה בסוף יהיה "שבנו" בגימטריא משיח. ובאר הרה"ג ר' ד. א. שליט"א שלכן "כי עתה שבנו זה פעמים" עם המלים בגימטריא פורים תשפ"ד שזה גם המספר של "שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד" עם שני השמות. וכן מובא ב'רוקח' שהמלים "כי עתה שבנו זה" ס"ת שם יהוה כסדרן. וכן ה"ת של המלים "כי עתה שבנו זה פעמים" בגימטריא בעתה. והוסיף הרה"ג ר' יואל טיטלבוים שליט"א שהמלים "מדי תבקשנו" אותיות ב"ת מקדשינו, וכן "תבקשנו" בגימטריא קדש קדשים ובגימטריא בית מקדש עם המלים והכולל. וכן "אערבנו מדי תבקשנו" אותיות בקשנו אדר ב"ו ע"ת ימ"ן. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שערבון אותיות עבור נ' הינו הערבון קשור עם שנת העבור שמעברת את חדשי אדר שמזלם דגים שנקראים נר"ן.

עוד הוסיף הרה"ג ר' ד. א. שליט"א שהמלים ק"ץ ימ"ן למטה מופיעות בנוטריקון יחיד בתנ"ך באות שלישית בפסוק שהזכרנו: "אנכי אערבנו מדי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחסאתי לך כל הימים: כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים". הנוטריקון מתחיל במלה "תבקשנו" שהוא תנאי בגאולה "ובקשו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם", ומסתיים במלה "עתה" רמז על גאולת בעתה. ואחרי זה באה המלה "שבנו" בגימטריא משיח כדלעיל. וכן תבת "עתה" בגימטריא קץ ימין למעלה שמסתיים כאן כשקץ הימין יורד למטה, וכפי שמובא ב'לקוטי תורה' להאריז"ל (מקץ קח) "ויהי מקץ שנתים ימים" הנה "שנתים ימים" גימטריא תש"ל, רוצה לומר כי בכל שנה שס"ה ימים, וב' פעמים שס"ה הוא תש"ל, וכללות ו' אותיות שס"ה גימטריא תשל"ו, כמנין אדני פשוט ומלואו גימטריא תשל"ו, והוא נקרא קץ הימין למעלה. ובאר הרה"ג ר' יוסף מרציאנו שליט"א שקץ בגימטריא גדולה עולה 1000 והימין למעלה עולה 290 והאריז"ל רמז שבשנת תשל"ו יהיה קץ הימין למעלה בסוד

המספר 1290 שמופיע בסוף דניאל, ולזה צריך להוסיף עוד 45 שנים להגיע להמשך הקץ בדניאל של אשרי המחכה ויגיע ל1335 שיוצא בשנת תשפ"א ויתכן שבשנה זו התחילו השנתיים של לידת משיח שהסתימו בשנת תשפ"ג, וכפי שראינו שבאה לעולם גזרת הקורונה שרבים חללים הפילה, ויתכן ששם התחילו השנתיים של לידת משיח. סיום שנת תשפ"ג היה ביום שמיני עצרת תשפ"ד, בו הפיש הנחש את רחם האילה כפי שבארנו, ושם נכנסנו להתמהמהות האחרונה של משיח שעתידה להסתיים בימי הפורים תשפ"ד שאז כבר חזב להיות קץ הימין למטה. ומובא מהמהר"ש מפעלז על הפסוק "כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים", לולא אותיות אלול, ואם התמהמהנו באלול מלשוב, אז יש לנו לשוב בשנה מעברת שז"ה חדש אדר השנים עשר כמנון ז"ה, וחבת "פעמים" מרמזת על ב' אדרים.

והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שקץ הימין למטה מרמז על יד ימין של יעקב שיגדה למקום נמוך למטה להשפיע לאפרים הקטן ממנשה, שהוא כנגד חדש אדר השני, וממנו יצא יהושע שהיה הראשון שנלחם בעמלק. כמובא בברטנורא (מגילה א, א). וכן יהושע נקרא בן נון מלשון נונא, שהוא דג. ורואים קשר בין יהושע לפורים ששייך למזל דגים. וכן הערים המקפות חומה מימות יהושע יש להן פורים יותר גבוה ביום ט"ו. ומלחמת יהושע בעמלק קשורה באפן מיחד לחדש אדר השני, כמובא בספר 'אהבת הונתן' (הפסרת זכור) אמר משה ליהושע "בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק", איתא במדרש בחר לנו אנשים הנולדים באדר שני. וכן המלים של הרמז "תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחסאתי לך כל הימים: כי לולא התמהמהנו כי עתה" בגימטריא 6487. ואם נהפך את הספרות נקבל 6 784 הינו החדש ה6 בשנת 784, שהוא חדש אדר תשפ"ד. וכן למטה בגימטריא פ"ד. והוסיף הרה"ג ר' פ. ב. שליט"א שמצינו במדרש (תהילים ק) אין עתה אלא לשון תשובה. וכן שמעתי שהמלה "וחסאתי" בגימטריא משיח בן דויד, והמלה "לפניך" בגימטריא קץ.

ובאפן אחר נראה לבאר כפי שהבאנו מהזהר והגר"א שקץ בעתה הוא בשנת תשע"ב זמן הערב של האלף השישי שהזהר (פנחס ריט.) מקשר את הזמן הזה לפסוק "ויהודה ערב את הנער". ועדין עלול להתעכב עוד ז"ה שנים, שנרמז בפסוק: **"כי שבנו ז"ה"**, כלומר שיש להוסיף ז"ה שנים אחרי תשע"ב שהיא כנגד הערבוב, ואז יוצא תשפ"ד. וכן פורים בגימטריא גדולה עולה תאריך אחרון ולכן זה בגימטריא גדולה לרמז על הפורים הגדול ולא הפורים הקטן של חדש אדר א'. והוסיף הרה"ג ר' מ. י. ש. שליט"א שזאת גם הגימטריא של נסח ההגדה של פסח: **'להביא לימות המשיח'**.

והוסיף הרה"ג ר' ד. א. שליט"א שפורים בגימטריא רגילה עולה של"ו הינו רמז על שנת תשל"ו שהיתה קץ הימין למעלה, ומאידך פורים הגדול בגימטריא שפ"ד רמז על שנת תשפ"ד שאנחנו מצפים לקץ הימין למטה, וראה זה פלא המלים קץ ימין למטה גם עולות לגימטריא שפ"ד כמו פורים הגדול. וכן קץ קץ עם האותיות עולה שפ"ד הינו רמז על שנת תשפ"ד שנגיע כבר לקץ השני שהוא קץ הימין למטה. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שבשנת תשפ"ד יש 383 ימים שעם הפולל עולה שפ"ד כמנן פורים הגדול וכמנן קץ ימין למטה וכמנן קץ קץ עם האותיות. וכן פורים **"זה פעמים"** בגימטריא מלקמת גוג ומגוג. והוסיף הרה"ג ר' פנחס גולדברג שליט"א שאם נחשב את המלים **"שבנו זה"** כפול פעמיים נקבל עם הפולל ה'תשל"ו שהוא הנה הפעם הראשונה מתוך הפעמיים קץ. וכן יעקב אבינו ענה ליהודה על המלים **"כי עתה שבנו זה פעמים"** במלים "אם כן אפוא זאת עשו" בגימטריא תשפ"ד.

האותיות פורי"ם גדו"ל מופיעות בנוטריקון יחיד בתנ"ך בפסוק מספר 588 כמנן מלקמת גוג ומגוג מתחלת ספר ישעיהו באות שלישית: (ישעי' ל, כה) "והיה על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלגים יבלי מים ביום הרג רב בנפל מגדלים: והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש יה"ה את שבר עמו ומחץ מפתו ירפא". וכן נסח התפלה: **'ואף על פי שיתמהמה. עם כל זה אחפה לו בכל יום שיבוא'** עם האותיות והפולל בגימטריא קץ תשפ"ד. והוסיף הרה"ג ר' מ. שיפמן שליט"א בסיוע הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שהפסוק **"אנכי אערבנו וגו'"** הוא הפסוק ה-4545 מסוף התורה שנרמז במלה **"התמהמהנו"** הינו 2 פעמים שם מ"ה כמנן גאולה כנגד 2 הקצים

שנרמזים פאן למעלה ולמטה. וכן המלה האחרונה בתורה "ישׂראֵל" יחד עם המלה האחרונה בנביאים "חָרָם" בגימטריא ה'תשפ"ד.

3253 ימין למטה-מ, אליה-מ, פסח-מ משיח

הוהו ישלחנו יהוה לשחתה ויצאלו טוידבראלחתנ	א יט-יג
לקולהנערבאשרהו אשם קומי שאי אתה נערו החזיק	א כא-ז
בי ערביהוהאלהי השמיים ואלהי הארץ אשר לא תקחא	א כד-ג
לותאמר אלהי עבדמי האיש הזה הלך בשדה לקראתנ	א כד-טז
רעשינו עמרק טו ובו נשלחך בשלום אתה עתה ברוך י	א כז-כט
גיעה שמימהו הנהמלאכי אלהים עלים וירדי סבו ו	א כח-יב
הים את רחלו ישמעאל יהא ליהם ופתח את רחמהו תה	א ל-כב
ך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך וששני סבצ	א לא-מא
אשר אתי ויאמר לי מה זה אמצא חן בעיני אדני וישב	א לג-טו
תלדות עשוהו אאדום עשו לקח את נשי ומבנותי כנען	א לז-א
כי נהרג את אחי נ ווכסינו ואתדמולכו ונמכרנו ל	א לז-כו
ן שרביה תהסר בידי וספאת כל האסירם אשר בביהס	א לט-כב
ויאמר פרעה אל וספא חרי הודיע אלהים אותך אתכ	א מא-לט
נך משלח לאנרדכי האיש אמר אלינו לא תראו פני בל	א מג-ה
ואסון והורדתם את שיתבי ברעה שאלהו עתה כבאי א	א מד-כט
ואלי והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היה ווצאנמו	א מז-לא
יו ויאמר ידעת בני ידעתי גסהו איהי הלעם וגסה	א מח-יט
ני ישראל פרו ושרצו וירבו ועצמו במאד מאדות	ב א-ז
יו הפרזי והחוי והיבוסים לארץ זבת חלב ודבש וש	ב ג-ז
בשמך הרעל עסה זהו הצלל אהצל את עמך ויאמריהו	ב ה-כג
עלה אגמים והעל אתה צפרדעים על ארץ מצרים ויטא	ב ח-א
איהי העודלמען תדע כיליהוה הארץ ואתה עבדיך	ב ט-כט
בידכסו אכלתם אתו בחפזו פסח הו אליהו הו עברת	ב יב-יא
ראתם מלחמהו שבומצרימהו סבא ליהי סאתה עסדרך	ב יג-ז
הוהאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר ש	ב טו-כו
יהו שם האחד אלי עזרכי אלהי אבי עזריו ויצלני מ	ב יח-ג
ן יארכו וימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך ל	ב כ"ב
כיהו אכסו תהלבדהו אשמתו לערו במהי שכבוהי	ב כב-כו

צפון מאת הרה"ג ר' נ. דויטש שליט"א ימין למטה משיח ב"א.

6506 äei ימין למטה, חוארה, הרג-מ, אסון-מ, אחינו-

א כד-ג	שבי ערביה והאלה	ה	השמיים ואלהיה
א כז-כט	שרעשינו עמרקט	ט	ובושלחך בשל
א ל-כב	להים אתרחלו	ל	ישמעאליהאלימים
א לג-טו	מאשר אתיו	ו	יאמרלמהזהאמצא
א לז-כו	עכין הרגאת אחינו	ו	וכסין ואתדמו
א מא-לח	וויאמרפרעה	פ	ואלסי וספאחריהודיע
א מד-כט	הוא אסון והורדתם	ס	אתשבת יברעהש
א מח-יט	ביוויאמר ידעת	י	בני ידעתי גסהו
ב גז	ריו הפרזי והחוי	י	והיבוסים אלארץ
ב ח-א	ועלהאגמים	י	ועלהאתה צרדעים על
ב יב-יא	מבידכם	י	ואכלתם אתו בחפז ופסחה

עוד צפון ימין למטה הר"ג אחינו חונארה, רמז על האסון הנורא של הרג האחים בחונארה.

96 פורים, השנה-מ, התשפד, משיח, המלך-מ, דןאירן

א כז-יז	ברך אברכך והרבה	י	ארבה את זרעך ככ
א כז-יח	שמעת בקלי	י	וישב אברהם אל נעריו
א כז-כ	הילד המלכה	י	גסהו אבניסלנחור
א כז-כג	תואלילדאת	י	הרבקה שמנהאלילד המלכה
א כז-א	ישראלהשנה	י	ועשריםשנהו שבעשני
א כז-ג	אברהם על	י	פניו וידבר אל בני
א כז-ה	לושמענו	י	אדני נשיא אלהים
א כז-ז	ארץ לבני	י	חתו דבר אתם לא
א כז-ט	בקצה השדה	י	ובכסף מלאיתננה
א כז-י	ולאמר לא	י	אדני שמעני השדה
א כז-יג	עפרון באזני	י	עמהארץ לאמר א
א כז-טו	ארץ ארבע	י	מאת שקל כסף בני

עוד צפון: דין אירן פורים התשפ"ד.

בְּלִידַת שְׂרָשׁ מְשִׁיחַ הַשְּׁתַּלְשֵׁל עֵינֵינוּ חֲזָרָה לִימֵי הַנְּעוּרִים, וּמִתְגַּלָּה בִּימֵי הַפּוּרִים תשפ"ד.

כתוב (בראשית יח, יא) "וּאֲבִרְהֶם וְשָׂרָה זְקֵנִים בָּאִים בַּיָּמִים חֲדָל לֵהיוֹת לְשָׂרָה אֶרְחַ כְּנָשִׁים: וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרַי בְּלִתִּי הֵיטָה לִּי עֲדָנָה וְאֲדֹנָי זָקֵן: וַיֹּאמֶר ה' אֶל אֲבִרְהֶם לָמָּה זֶה צִחַקָה שָׂרָה לֵאמֹר הֲאֵף אֲמַנָּם אֲלֹד וְאֲנִי זְקֵנָתִי". שְׁמַעְתִּי מֵהֵרָה"ג ר' מ. פ. שליט"א ש"ז זְקֵנִים" בְּגִימְטְרִיא 207, וְ"אֶרְחַ" בְּגִימְטְרִיא 209, וַיִּצְחַק בְּגִימְטְרִיא 208. וְהַפְסוּק מְרַמֵּז שֶׁכְּשֶׁבֵּא יִצְחָק חֲזָר לְזְקֵנִים הָאֶרְחַ, כִּי הוּא הַמְסַפֵּר שֶׁבֵּין זְקֵנִים לְאֶרְחַ וּמַחְבֵּר אוֹתָם כְּבִיכּוּל. וְלִכּוֹן צִחַקָה שָׂרָה כְּשֶׁרָאָתָה שֶׁחֲזָרָה לִימֵי נְעוּרֶיהָ, כִּי שְׂרָשׁ הַצְּחוּק שֶׁל יִצְחָק עוֹרֵר אֶצְלָה אֶת הַצְּחוּק מֵהָאֶרְחַ שֶׁחֲזָר בְּזִכּוֹת יִצְחָק. וְעוֹד הוֹסִיף רַמְזֵי נִפְלָא שֶׁהַכְּתוּב "אַחֲרַי בְּלוֹתִי הֵיטָה לִּי עֲדָנָה" מְרַמֵּז שֶׁאַחֲרַי תִּהְיֶה גַם בֵּת לְוֵי שֶׁהֵיטָה בֵּת ק"ל שְׁנַיִם כְּמִנְיֵן עֲדָנָה וְחֲזָרָה לִימֵי נְעוּרֶיהָ כְּמוֹ שָׂרָה, כִּפִּי שְׁמַצִּינוּ בְּגִמְטְרִיא (ב"ב קכ). "וַיִּלְךְ אִישׁ מִבֵּית לְוֵי וַיִּקַּח אֶת בֵּת לְוֵי", אֶפְשָׁר, בֵּת מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה, קָרָא לָהּ "בֵּת", וְכוּ', אָמַר רַב יְהוּדָה בַּר זְבִידָא מְלַמֵּד שֶׁנּוֹלְדוּ לָהּ סִימְנֵי נְעוּרוֹת נִתְעַדָּן הַבְּשָׂר, וְנִפְשָׁטוּ הַקְּמִטִים, וְחֲזָר הַיּוֹפִי לְמִקּוּמוֹ. וְכֵן מוֹפִיעָה הַלְשׁוֹן בְּגִמְטְרִיא נִתְעַדָּן כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב אֶצְלָ שָׂרָה "עֲדָנָה", וְכֵן מוֹבָא שֵׁם בְּהַמְשָׁךְ הַגְּמְרָא שֶׁהָיוּ שֵׁם מְלָאכֵי הַשְּׂרָת, וְזֶה דוּמָה לְמִלָּאכִים שֶׁהָיוּ אֶצְלָ אֲבִרְהֶם וְשָׂרָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בַּר זְבִידָא מְלַמֵּד שֶׁעָשָׂה לָהּ מַעֲשֵׂה לְקוּחִין הוֹשִׁיבָה בְּאַפְרִיזוֹן, וְאַתְרוֹן וּמְרִים מְשׁוֹרְרִין לְפָנֶיהָ, וּמְלָאכֵי הַשְּׂרָת אוֹמְרִים, "אִם הַבָּנִים שְׂמַחָה".

נְרָאָה לְבָאָר מְדוּעַ מְצִינּוּ נִס בְּהִתְעַדְנוּת הַבֶּשֶׁר דּוֹקָא בְּלִדַת יִצְחָק מִשְׁרָה, וּמִשָּׁה מִיּוֹכְבֵד, כִּי מְצִינּוּ בְזָהָר (וישלח קסח:) שְׁשָׂרֵשׁ נִשְׁמוֹת דָּוִד וּמְשִׁיחַ מִיִּצְחָק, וְלִידַת יִצְחָק הִיא סוּד לִידַת מְשִׁיחַ. וְכֵן רוֹאִים מִסֵּדֵר הַפְּרָשִׁיּוֹת שְׁשָׂרֵשׁ דָּוִד בָּא לְעוֹלָם יְחַד עִם יִצְחָק, דְּבִנּוֹת לוֹט נִתְעַבְּרוּ לְאַחַר הַפִּיכַת סְדוּם, וּמִיָּד אַחַר כֵּן נִתְעַבְּרָה שְׂרָה בְּיִצְחָק. וְכֵן הִצְלַת לוֹט מִסְדָּם הִיְתָה בְּזָכוֹת שְׁלוֹט לֹא גָלָה שְׁשָׂרָה הִיא אֲשֶׁתּוֹ שֶׁל אַבְרָהָם, כְּמוֹבָא בְּרִשׁ"י (בראשית יט, כט), וּבְזָה לוֹט כְּבִיכּוֹל עֲזָר לְהַבִּיא אֶת יִצְחָק לְעוֹלָם, וְלָכֵן הוּא קֶבֶל שְׂכָר עַל זֶה שֶׁנִּצַּל מִסְדָּם וְזָכָה לְהַבִּיא אֶת שְׂרָשׁ דָּוִד לְעוֹלָם. וְכֵן יִצְחָ"ק בְּאִ"ת ב"ש בְּגִימְטְרִיא דָּוִד הַמְּלֶךְ. וְכֵן מִשָּׁה הוּא נִשְׁמַת מְשִׁיחַ, וְכָל עֲנִיָּן לִידַת מְשִׁיחַ הוּא הֵתְחַדְּשׁוֹת מִמְּצַב שֶׁל גְּלוּת וְצָרוֹת לְפָרִיחָה חֲדָשָׁה בְּסוּד הַפְּסוּק (תהילים קג, ה) "תִּתְחַדֵּשׁ כְּנֶשֶׁר נְעוּרֵיכִי", (ויקרא כב, יג) "וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ כְּנְעוּרֶיהָ". לָכֵן הִשְׁתַּלְּשַׁל בְּלִדַת הַמְּשִׁיחִים דּוֹקָא הָעֲנִיָּן הַזֶּה שֶׁל חֲזָרָה לִימֵי הַנְּעוּרִים. וְכֵן מוֹבָא בְּשִׁעַר הַפְּסוּקִים 'לְהַאֲרִיז' ל (שמות) שְׁלֹמֹרוֹת שְׁיּוֹכְבֵד יִלְדָה אֶת אֶהָרֹן בְּגִיל 127 לֹא מְזָכֵר שֵׁם שֶׁנִּתְעַדֵּן הַבֶּשֶׁר וְחֲזָרָה לִימֵי נְעוּרֶיהָ, רַק בְּגִיל 130 לְפָנֵי שְׁיִלְדָה אֶת מִשָּׁה. וְכֵן עֲנִיָּן הַלְקוּחִין הַחֲדָשִׁים שְׁעִשָּׂה עֶמְרָם לְיּוֹכְבֵד הִיָּה לְפָנֵי לִידַת מִשָּׁה, וְאֶהָרֹן נוֹלַד לְפָנֵי שְׁעֶמְרָם גְּרַשׁ אוֹתָהּ. וּכְפִי שְׁבַאֲרָנוּ שְׁכָאן נִדְרָשָׁה הֵתְחַדְּשׁוֹת הַמִּיחֲדָת לְהוֹלִיד מְשִׁיחַ. וְכֵן אֶצֶל מִשָּׁה עֲצָמוּ כְּתוּב (דברים לד, ז) "וּמִשָּׁה בֵּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בָּמָתוֹ לֹא כָהָתָה עֵינָיו וְלֹא נָס לַחַה". וְכֵן יִצְחָ"ק מִשָּׁה מוֹפִיעִים יְחַד בְּנוֹטְרִיקוֹן יְחַד בְּתַנּוּ"ךְ בְּסִיּוּם הַכְּפָרָה שֶׁל י"ג מִדּוֹת הַרְחֻמִּים כְּשֶׁה' סִלַּח לְעַם יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שִׁיְהִיָּה בְּגֵאלָה הָעֵתִידָה: (שמות לד, ז) "נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים נָשָׂא עוֹן וּפָשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקָּה לֹא יִנְקָה פֶקֶד עוֹן אָבוֹת עַל בְּנִים וְעַל בְּנֵי בְנֵים עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל רְבַעִים: וְיִמְהָר מִשָּׁה וַיִּקְדֵּ אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוּ: וַיֹּאמֶר אִם נָא מְצִאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יִלְךָ נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבָּנוּ כִּי עִם קֶשֶׁה עֲרַף הוּא וְסִלְחָתָ לְעוֹנָנוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ".

וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' דָּוִד וַיִּצְמַן שְׁלִיט"א שְׁשָׂרָה בְּגִימְטְרִיא **אוֹצֵר יִצְחָק**, הִיָּנוּ כְּשִׁיִּצְחָק הִיָּה צְרִיף לְהַכְנִס לְאוֹצֵר שֶׁהוּא הַרְחָם זָכָתָה שְׂרָה לְחֲזֹר לִימֵי נְעוּרֶיהָ וּלְהַגִּיעַ לְתַכְלִית בְּרִיאָתָהּ בְּעוֹלָם, כְּמוֹבָא בְּרִשׁ"י: (בראשית ב, כב) "וַיִּבְנוּ ה' אֱלֹהִים אֶת הַצֹּלַע" כְּבִנְיוֹ, רְחִבָּה מִלְמַטָּה וּקְצָרָה מִלְמַעְלָה לְקֶבֶל הַנּוֹלַד, כְּאוֹצֵר שֶׁל חֲטִיִּם שֶׁהוּא רְחִב מִלְמַטָּה וְקָצֵר מִלְמַעְלָה שֶׁלֹּא יִכְבִּיד מִשָּׂאוֹ עַל קִירוֹתָיו. רוֹאִים שְׂרִשׁ"י מִמְשִׁיל אֶת מְקוֹם הַנּוֹלַד בְּבֶטֶן הָאִשָּׁה לְאוֹצֵר. וְלָכֵן הַפְּסוּק

היחיד בתורה שיש בו 3 פעמים אותיות אוצ"ר יצח"ק הוא הפסוק שמרמז על לידת שרש משיח מהיכל קן צפור: (דברים כב, ו) "כִּי יִקְרָא קוֹן צֶפּוֹר לְפָנָיו בְּדֶרֶךְ בְּכָל עֵץ אוֹ עַל הָאָרֶץ אֶפְרָחִים אוֹ בִּיצִים וְהָאֵם רִבְצָת עַל הָאֶפְרָחִים אוֹ עַל הַבֵּיצִים לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים". וכן אוצ"ר יצח"ק מופיע בנוטריקון יחיד בתנ"ך באות שלישית בפסוק של לידת שרש משיח: (בראשית לח, כט) "וַיְהִי כַּמְשִׁיב יָדוֹ וְהִנֵּה יָצָא אֲחִיו וּתְאֵמֶר מִה פָּרַצְתָּ עֲלָיָהּ פָּרַץ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פָּרַץ: וְאַחֵר יָצָא אֲחִיו אֲשֶׁר עַל יָדוֹ הַשְּׂנִי וַיִּקְרָא שְׁמוֹ זָרַח". וכן סנון אותיות עדנ"ה באפן ישר מופיע בכל התנ"ך 789 פעמים כמנן ה'תשפ"ד. לרמז שבשנה זו נזכה ללידת משיח שהוא משה ושרשו מיצחק בסוד העדנ"ה שהתגלתה אצל שרה ויוכבד להוליד את יצחק ומשה. וכן משיח עדנה בגימטריא 487 שזה המספר ההפוך של 784 הינו שנת תשפ"ד. וכן תשפ"ד עדנה בגימטריא בראשית. הינו שנזכה להתחדשות הנעורים בבחינת בראשית. וכן בגאלת פורים אצל אסתר המלכה למרות שהיתה זקנה וירקרקת היא נשאה חן בזכות העדנה שנמשכה עליה, ולכן עדנ"ה נרמזת בפסוק: "וַיְהִי כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה לַעֲמֻדַת בַּחֲצַר נְשָׂאָה חוֹן בְּעֵינָיו" והסנון הזה הוא סנון עדנ"ה מספר 667 מהתחלה כמנן קץ בעתה ומספר 123 מהסוף כמנן מלחמה. ואם נחבר את הרמזים נגיע ליום פורים תשפ"ד שמסגל לאתחלתא דגאלה. וכן כל אותיות הסנון "עמדת בחצר נשאה" בגימטריא שמיני עצרת שאז התחיל התהליך.

והוסיף הרה"ג ר' יואל טיטלבוים שליט"א שהפסוק (תהילים קג, ה) "תתחדש כנשר נעורכי", מרמז על גאולה ברחמים, כמובא בזהר (ח"ב פ:): "אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים". מאי כנפי נשרים. אמר רבי יהודה ברחמי. דכתיב "כנשר יעיר קנו וגו'". והיינו רזא דאמר ר' שמעון, "דרך הנשר בשמים". מאי בשמים. ברחמי. מה נשר אשתפח ברחמי על בנוי, ודינא לגבי אחרנין. כך קדשא בריך הוא אשתפח ברחמי לגבי ישראל, ודינא לגבי עמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות. מנלן דנשר רחמי אקרי. דכתיב "דרך הנשר בשמים". בשמים ממש. וכן "דרך הנשר" עם האותיות והמלים והכולל בגימטריא ה'תשפ"ד. וכן נשר באידיש אדל"ר סופי המלוי אל"ף דל"ת למ"ד ר"ש אותיות תשפ"ד. וכן יצחק משה שנולדו מהתחדשות הנעורים

כַּנְשֹׁר בְּגִימָטְרִיא נֶשֶׁר עִם הָאוֹתִיּוֹת. וְכֵן הָאִמְהוּת שֶׁל יִצְחָק וּמִשָּׁה שָׂרָה יוֹכְבֵּד עִם הַמַּלְיָם וְהַפּוֹלָל עוֹלוֹת לְאוֹתוֹ מִסָּפֶר. וְכֵן נֶשֶׁר מְרַמֵּז עַל הַפֶּךָ הַהִתְחַדְּשׁוּת כְּמוֹ נְשִׁירַת עֲלִים מֵהַעֵץ, אֲלָא שֵׁישׁ כָּאֵן סוּד שֶׁהִירִידָה הִיא צֶרֶךְ עֲלֶיהָ, כְּמוֹ הַגֶּרְעִין שֶׁנֶּרְקַב בְּאֲדָמָה לְהַצְמִיחַ אֵילָן חֲדָשׁ. וְהוֹסִיף הַרַהֲ"ג ר' מ. שֵׁיפְמָן שְׁלִיט"א שְׂאֲדָלָר אוֹתִיּוֹת דָּלָר עִם הָאוֹת א', הֵינּוּ הַשֶּׁרֶשׁ שֶׁל צְנוּרוֹת הַשֶּׁפַע שֶׁל הַקְּלֵפָה שֶׁהֵם בְּסוּד דוֹלָר שִׁיוֹנָקִים מִהַקְּדָשָׁה, וּבִבְטוּלָה וְנִיקְתָם מִהַשֶּׁרֶשׁ תִּבּוֹא הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים וּכְפִי שְׂרוּאִים שֶׁהַסֶּמֶל שֶׁל אַמְרִיקָה הוּא הַנֶּשֶׁר וְהַפּוֹכְכָבִים. וְכֵן הַמַּלְיָם "תִּתְחַדֵּשׁ כַּנְשֹׁר" אוֹתִיּוֹת דָּרָךְ שְׁנֵי תִּשְׁח שְׁשֵׁם הַתְּחִילָה הַפְּקִידָה, שֶׁהַחֲמִצָּה לְצַעֲרָנוּ, מִהַתְּלַבְּשׁוֹת הַקְּלֵפּוֹת.

שמעתי מהרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שכל פרק ג' בהושע שמסיים בנבואה: **"אחר ישבו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְקִשׁוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דָּוִד מֶלֶכָם וְגו'**", עולה בגימטריא 17844 היינו 784 בתוך מספר 14, שנת תשפ"ד שמבקשים את דוד שעולה 14, וכפי שאנחנו זוכים לראות בעינינו, ונביא את כל הפרק: **"וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי עוֹד לָךְ אָהֵב אִשָּׁה אֲהַבְתָּ רַע וּמִנְאֻפֹת כָּאֲהַבְתָּ יְהוָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהֵם פְּנִים אֶל אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְאֲהַבִּי אֲשֵׁישֵׁי עַנְבִּים: וְאֶפְרָתָה לִי בְּחַמְשָׁה עָשָׂר כֶּסֶף וְחֹמֶר שְׁעָרִים וְלִתְּךָ שְׁעָרִים: וְאָמַר אֵלֶיהָ יָמִים רַבִּים תֵּשְׁבִי לִי לֹא תִזְנִי וְלֹא תִהְיִי לְאִישׁ וְגַם אֲנִי אֶלְיָךְ: כִּי יָמִים רַבִּים יֵשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵין מֶלֶךְ וְאֵין שֵׁר וְאֵין זָבַח וְאֵין מִצְבָּה וְאֵין אֶפֶוד וְתַרְפִּים: אַחֲרַי יֵשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְקִשׁוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דָּוִד מֶלֶכָם וּפָחְדוּ אֶל יְהוָה וְאֵל טוֹבוֹ בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים."**

ה לא-כט עיסובמעשהידי כסודברמשהבאזני כלקהלישראל אתדברי השירההזאתעדתמסהאזינוהשמי
ה לבי ינוכנשריעירקנועלגוזליו ירחףפרשכנפי ויקחהו ישאהו על אברתו והוהבדדי נחנו ואי
ה לב-כא עסבגו ינבלאכעיססכישקדחהבאפי ותיהעדשאו לתחיתותאכלארץו בלהותלהטמוסדיה
ה לב-לג תניסאכזוהלאהואכמסעמדחתוסבאוצרותלינקטושלםלעתתמוטורגלם: קרוביוסאי דסוח
ה לב-מח ירההזאתבאזני העסהואוהושעבןנון יכלמשהלדבר אתכלהדבריההאלהאלכל ישראלויאמר
ה לב-נב ראהאתהארץושמהלאתבו אלהארץאשראני נתןלבני ישראל וזאתהברכהאשרברךמשהאישאהאלו
ה לגי יורומשפטיךליעקבותורתךלישראל ישיתמוקטורהבאפרוכלילעלמזבחךברךיהוהחלו ופע
ה לג-כ לגדאמרברוךמרחי בגדכלביאשכנוטרךדועאףקדקדו יראראשיתלו וכישחלקתמקקספונו
ה לד-א בוראשהפסגהאשרעלפני ירחו וראהו הוהאתכלהארץאתהגלעדעדדן ואתכלנפתלי ואתארץ
ה לד-ט הוהאתמשאלאקטנביאעודבישראלכמשאשרידעו הוהפניסאלפניסא אתהומופתיסא

צָפֹן מִהַרַהֲ"ג ר' מ. שֵׁיפְמָן שְׁלִיט"א בּוֹ רוֹאִים תְּשֻׁרִי אֲדָר תִּשְׁפִּי עוֹבְרִים אֶת הַפְּסוּק שֶׁל הַקֵּץ "הַלּוֹא הוּא כְּמוֹס עַמְדֵי חֲתוּם בְּאוֹצְרוֹתֵי", רִמְזָה עַל תְּהִלָּתוֹ שֶׁל גְּאֻלָּה מְחֻדָּשׁ תְּשֻׁרִי עַד חֲדָשׁ אֲדָר תִּשְׁפִּי ד'.

דברים נוראים מרבנו ה'חתם סופר' שכל הצרות שאנחנו עוברים באחרית הימים מהמלך קשה כהמן זה רק בשביל שה' דוחק אותנו לבקש את הג' דברים: מלכות שמים, מלכות בית דוד ובנין בית המקדש.

הנה כתיב (כושע ג' ה') אחר ישובו בניי ויבקשו את ה' אלוהיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל ה' ואל טובו באחרית הימים כדאי צרשי שם הני רשביי שישובו בניי ויבקשו את ה' ואת דוד מלכם, כמשמעו, ופחדו אל ה' ואל טובו זה בנין ביהמ"ק, שנקרא בהר הטוב הזה ואל טובו אז יגאלו עי"ש, ואם לא יבקשו לא יגאלו אבל הקב"ה מעמיד מלך קשה כהמן עליהם עד שיבקשו את ה' ודוד מלכם ויאמרו אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעשה, וכן ה' אז שאמרו ליחזקאל (כ' ל"ב) נהי כגוים, והשיב להם הקב"ה אם לא ציד חזקה כדאי בסנהדרין [ק"ה ע"א], והיותם יושבים תחת מלכי פרס ומדי השקט ושקט, ולא חמדו עוד צאי ודוד מלכם, ודאגו וחרדו אולי יגיע זמן שצעים שנה, הרי קמן שכשהגיע זמן לא עלו אלא ד' רבוא ומהלויים לא עלו כלל וקנסם עזרא כמבואר בעזרא, וע"כ כשהישב אהשורש ע' שנה ולא מיפרקי אמר הו ודאי לא מיפרקי (מגילה י"א ע"א), ועשה משתה, אזי האמינו כל ישראל בחשבוננו, ואל תחמה, שהרי אחז"ל (שם י"ב ע"א) גם דניאל חשב וטעה, ופשוטי העם שמחו ונהנו, והטעם שבכל העולם נהנו ושמחו בסעודתו של אותו רשע שמראה שלא יפרקו עוד בניי מגלותם ויהי פטורים מלעלות לא"י ומציה"מ ממלכות בית דוד, וזה שאמרו מפני מה נתחייבו שונאיהם של ישראל שבאותו דור, היינו כל ישראל שבאותו הדור, והשיבו מפני שנהנו, ולא שאכלו כולם, אלא שנהנה כל העולם מסעודה זאת שנעשה על שם שלא יגאלו (ולריך עיון מה השיב להם רשביי א"כ שבששן יברגו ושככל העולם אל יברגו), וע"כ כשנתקצו לסעודתו

מגמהו לשם שמים, אך אם כי מימינו כל אמוט, אם שכוונתי להימין להעיב לאחרים, אז שמח לצי ויגל כבודי, כי עי"ז אדע שלא תעזבו נפשי לשאול, כי כל המכה את הרבים אין חטא צא על ידו [אבות פ"ה מ"ח], והיינו דקאמר על מרדכי שהוא איש ימיני, שהשליך נפשו מנגד והערה נפשו למות למען להעיב על ישראל לכפר על עון הדור, ואל תחמה כי כן אחז"ל [מגילה ע"ו ע"ב] על אסתר שזמנתה להמן כדי שיהרג הוא והיא ותחצטל בגזירה, הי"ג חשב מרדכי.

ועד"ז יובן מה שהמנורה בדרום והשלחן בצפון, וא"כ ההולך להיכל ופניו למערב הרי המנורה בשמאל והשלחן בימין, אבל דע זה ההנחה לפון שמאל העולם, ודרום ימין העולם הוא, ע"פ ההסכמה דמרח קדמה פני העולם ומערב אחריו, וזהו ע"פ טבע האנושי, כשאדם קם ואין לו כוונה לפנות למקום ידוע אזי מסתמא שם פניו למזרח מקום זריחה ועליית השמש וממילא מערב אחריו ודרום ימינו ולפון שמאלו, אך השמש וכל צבא השמים הסובבים מנזרה למערב, וא"י (צ"ב כ"ה ע"א) הטעם כי ר"ס לעשות רצון קונס וכל צבא השמים לך משתחווים ומשתחווים למערב, וא"כ אדם השם מגמה פניו להקב"ה ועבודתו להקב"ה גם הוא מהפך פניו למערב, ועיקר מגמהו ותכליתו אל פני מערב, לפי"ז לגבי ד לפון הוא ד ימין שלו ודרום הוא ד שמאל שלו כמו השמש עלמו, והוא הדין הכנסים אל היכל ה' פניהם למערב ואעפ"כ המנורה היא בצפון לשמאל כי היא כמו הלב המאיר ומשפיע חיות להאיר על השלחן שהוא ימין המשפיע מחיה ופרנסה לכל צאי עולם והבן זה.

ורואים מדברי ה'חתם סופר' שגזירת הכליה שהיתה בפורים היתה בגלל ששמחו בסעודתו של אחשוורוש שעשה סעודה על כך שלא נבנה בית המקדש ולא התקיימה הנבואה של סיום גלות בבל אחרי שבעים שנה לפי חשבוננו, ועל זה ה' הקפיד יותר מהכל איך שייך לשמוח עם המצב של הגלות ולא לרצות לחזור לירושלים לבית המקדש, ונגזרה גזירת כליה על כל ישראל להשמיד ולהרוג ולאבד, עד שעשו תשובה בדבר הזה וזכו להצלה.

וכך אומר ה'חתם סופר' יהיה באחרית הימים שה' יעמיד מלך קשה כהמן בשביל הדבר הזה בלבד, וכפי שרואים היום את גזירות החינוך להעביר על הדת בכל העולם כולו, ובארץ ישראל יש גם את גזירת הגיוס ושאר הגזירות שבאות משלטון הערב רב, ובפרט כל האסונות הגדולים של הקורונה, ואסון מירון, ועוד, שהמשותף לכולם הוא שאנשים מאשימים את המלכות שהיא אשמה בכל האסונות שקורים, ורואים שמתקיימים דברי ה'חתם סופר' שה' מביא את הגזרות דרך המלכות כדי לדחוק אותנו לבקש את מלכות ה' ומלכות בית דוד.

והרי זה ברור ופשוט שכל אלו שנופלים בחטאים בדור האחרון יש ללמד עליהם זכות שרוב כלל ישראל הם תינוקות שנשבו, וגם אלו שקבלו חינוך טהור המצב ברחוב שאי אפשר לצאת החוצה, ורחובות העיר בפרט בימי הקיץ דומים לחוף ים מעורב ה' ירחם, ושאר כל מרעין בישין שבאו עלינו מנסיונות הטכנולוגיה וכו', ומה יעשה הבן ולא יחטא, יכול לבוא חבר לבחור ישיבה ועם מכשיר קטן בכמה דקות להרוג אותו לנצח נצחים ולהוציא אותו לגמרי מגבולות הקדושה, כל זה הקב"ה יודע את נסיונות הזמן ולא על זה באים הצרות, הסיבה שהצרות מגיעות היא בגלל שלא איכפת לנו שזה המצב ואנחנו משלימים עם זה ושמחים עם המצב הקיים ואומרים שלום עלי נפשי ברוחניות ובגשמיות, והקב"ה תובע למה לא צעקתם והתחננתם ובקשתם שאני יביא את המשיח, והעולם שלי, של הקב"ה, יהיה עולם מתוקן במלכות שד"י כמו שאני רוצה שיהיה. ועל זה שיש כאלו שלא איכפת להם לבקש את הפתרון לכל הבעיות לפי מה שה' רוצה, ה' מעמיד מלך קשה כהמן ומביא גזרות דוקא מהמלכויות דקליפה בכל העולם, כדי שנבין שאין ברירה וחייבים לבקש את המלכות שה' רוצה שנבקש.

ועוד מובא ב'חתם סופר' [תורת משה דרוש לז' אב] וזה לשונו: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד ה' אלקיך ושמעת בקולו", רוצה לומר אם באחרית יצר לך על גלות וחורבן בית המקדש ומצפה לישועה, לא כאלו שונאי ציון בעונותינו הרבים, אלא תצטער על החורבן ומצאך בלבך כל הדברים האלה שישבר לבך בקרבך על שאנו בגלות בעולם הזה עץ ואבן כנזכר בפסוק דניאל, זה הצער הוא בעצמו התשובה גמורה כדאמרו חז"ל אפסוק "ובקשו את ד' אלהיהם ואת דוד מלכם" והיינו "ושבת עד ד' אלקיך", זהו בעצמה התשובה ושמיעה בקול ואז "אל רחום ד' אלקיך לא ירפך ולא יעזבך".

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שבן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, **וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעָם מְאִילְנָא דְּחַיֵּי דְּאִיהוּ הַאי סְפָר הַזֶּהר יִפְקֹון בֵּיה מְגֻלוֹתָא בְּרַחֲמֵי.**

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) **"רחל מבכה על בניה" שאינם עוסקים בחכמה הזאת הממהרת את הקץ, ולזה אין משיח בא, כי אין מדרש קבוע בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן "איננו", אין בניה מושכים וממהרים את המשיח.**

בעל הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). **העניינים וההרוגים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך.**

רבנו ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) **"כי ימוך אחיך וגו",** פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, **"ימוך",** כשהתחוננים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחוננים. **"ומכר מאחוזתו",** ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מצינו במדרש (ילקוט שמואל קו) **א"ר שמעון בר מנסיא אין ישראל רואין סימן גאולה לעולם עד שיחזרו ויבקשו שלשתם, הדין הוא דכתיב "אחר ישבו בני ישראל ויבקשו את ה' אלהיהם" זו מלכות שמים, ואת דוד מלכם" זו מלכות בית דוד, ופחדו אל ה' ואל טובו" זה בית המקדש. והרמח"ל (דרך עץ חיים) מבאר שבקוש מלכות ה' פרושו ללמד חכמת האמת.**

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בענייני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בעניינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978

להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם

0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או

בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtjVlk>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7JH0Js19bumlHE?usp=sharing>

בעזהשי"ת

אנו שמחים להודיע על קו טלפון של סוד החשמל
מספרי הטלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת